

งูแสงอาทิตย์

Xenopeltis unicolor Boie, 1827

Sunbeam Snake

งูแสงอาทิตย์ – *Xenopeltis unicolor* Boie, 1827

ลักษณะ งูขนาดตัวปานกลาง (จากปลายปากถึงรูก้น 494 มิลลิเมตร และหางยาว 58 มิลลิเมตร) ลำตัวกลม หัวแบนเล็กน้อยและส่วนหัวกว้างเท่ากับลำคอหรือส่วนต้นของลำตัว ตาเล็ก หางค่อนข้างสั้นและส่วนปลายของหางมน ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดมีพื้นผิวเรียบเป็นมัน และแผ่นเกล็ดซ้อนเหลื่อมกัน พื้นผิวของเกล็ดเมื่อสะท้อนแสงจะเกิดสีเหลือบของสีรุ้ง (iridescence) ซึ่งเป็นที่มาของชื่อ “งูแสงอาทิตย์” เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เกล็ดบนหลังแถวด้านบนมีขนาดใหญ่กว่าแถวที่อยู่ในแนวกลางตัว เกล็ดท้องขยายกว้าง เกล็ดใต้หางเป็นแผ่นคู่ ยกเว้นแถวแรกกับแถวสุดท้ายที่เป็นแผ่นเดี่ยว เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 15 เกล็ด เกล็ดท้องจำนวน 179 เกล็ด และเกล็ดใต้หางจำนวน 32 เกล็ด

ลำตัวสีน้ำตาลอมม่วงเข้ม หัวสีคล้ำกว่าลำตัว แผ่นเกล็ดด้านบนของลำตัวมีขอบสีขาว และขอบสีขาวของแผ่นเกล็ดได้ขยายกว้างขึ้นตามลำดับเมื่อลงไปทางด้านล่างของลำตัว ขอบปากสีขาว คางและด้านท้องสีขาว ใต้หางสีขาวขุ่น งูวัยอ่อนมีแถบกว้างสีขาวเป็นปล้องรอบลำคอ

การแพร่กระจาย จีน อินเดีย เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย หมู่เกาะฟิลิปปินส์ ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบในป่าดิบแล้ง

พื้นที่อาศัย อาศัยอยู่ในชั้นหน้าดินตามพื้นล่างของป่า

นิเวศ มีนิสัยค่อนข้างอาศัยอยู่โพรง (semifossorial) ในเวลากลางวันหลบซ่อนตัวอยู่ในชั้นหน้าดินที่มีลักษณะร่วนซุย ตามพื้นล่างของป่าบริเวณที่มีความชุ่มชื้นสูง หรือหลบซ่อนตัวอยู่ใต้กองไม้ที่เปื่อยผุพัง และออกหากินเวลากลางคืนบนพื้นดิน เลื้อยค่อนข้างช้าเนื่องจากเกล็ดท้องยังขยายกว้างไม่มาก กินอาหารได้หลากหลายประเภท เช่น จิ้งเหลน กิ้งก่า หนู งู เป็นต้น ฆ่าเหยื่อโดยใช้ลำตัวรัดจนเหยื่อตายแล้วจึงกิน

สถานภาพ เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายกระทรวง พ.ศ. 2546 ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามกฎหมายของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบได้น้อยครั้ง